

Posudek diplomové práce Ondřeje Brostíka „převody členských práv a povinností v družstvech“.

Práci o rozsahu 55 stran odevzdal diplomant dne 22. března 2011. V úvodu práce deklaroval, že jejím cílem je rozebrat a zhodnotit problematiku převodů členských práv a povinností v družstvech. Zabývat se hodlal především „jasným vymezením základních pojmů v právní úpravě“ vztahujících se k této problematice, dále pak „komplexně problematikou převodů ve všech typech družstev“. Podrobněji se pak hodlal věnovat některým vybraným otázkám týkajícím se převodů členských práv a povinností v družstvech bytových, zejména vztahu družstevního nájmu bytu a převodu členství, společným členstvím manželů v bytovém družstvu, společným nájmem bytu a vztahu převodů členských práv a povinností k úpravě obsažené v zákoně 72/1994 Sb.

Lze říci, že diplomant zamýšleného cíle – byť ne beze zbytku – dosáhl. Do určité míry mu však lze vytýkat poměrně popisný charakter některých částí práce, jeho popis se však neomezuje jen na popis zákonné úpravy, ale předkládá i závěry jiných autorů, popřípadě judikatury. V některých případech pak s uvedeným závěry polemizuje, popřípadě je navzájem porovnává.

Diplomant zvolil pro diplomovou práci poměrně diskutované téma, které však již bylo mnohokrát zpracováno a ke kterému existuje dostatek literatury. Diplomant s literaturou pracoval a projevil poměrně rozsáhlou znalost jak literatury, tak i judikatury. Téma diplomové práce je středně náročné na teoretické znalosti.

Jazykovou a stylistickou úroveň práce považuji za vyhovující, práci s poznámkovým aparátem rovněž. Diplomantovi však lze vytknout, že u prací, na kterých se podílelo více autorů, ve většině případů neuvádí, který z autorů citovaný názor vyslovil.

Konkrétně práci vytýkám zejména následující formulační a věcná pochybení:

- Na s. 6 diplomant konstatuje (bezvýjimečně), že družstvo „je v první řadě podnikatelským subjektem“. O několik vět dále však uvádí, že „družstvo nemusí být nutně podnikatelským subjektem“. Pomineme-li rozpornost obou tvrzení, je třeba upozornit na to, že družstvo je podle § 2 odst. 2 písm. a) obchodního zákoníku vždy podnikatelem, tj. podnikatelským subjektem. Soudím ale, že jde ze strany diplomanta spíše o neobratné vyjádření než o chybné právní posouzení.

- Na s. 9 diplomant prohlašuje, že současná právní úprava používá „ve velmi podobných souvislostech“ pojmy členský vklad, členský podíl a členská práva. To je zcela zjevně nesprávné ohledně pojmu členský vklad, který je pojmem (a institutem) zcela odlišným od dalších dvou pojmů.
- Za nesrozumitelný považuji závěr na s. 11 o tom, že „mnohem důležitější než teoretická hodnota či cena členského podílu je pro člena možnost v družstvu uplatnit svá práva a nenechat se přehlasovat ostatními členy“. Jak může člen zajistit, aby ho ostatní členové nepřehlasovali, by měl diplomant vysvětlit.
- Na s. 12 diplomant tvrdí, že členovi vzniká právo na vypořádací podíl v případě zániku jeho členství za současného trvání družstva – to není přesné, platí to jen zanikne-li členství jinak než převodem členských práv a povinností.
- Na s. 15 diplomant uzavírá, že u družstevních záložen „jiný než nepeněžitý vklad není možný“.
- Na s. 30 činí diplomant závěr, že k převodu členských práv a povinností dochází okamžikem doručení smlouvy o jejich převodu nebo písemným oznámením o jejím uzavření družstvu.

Přes shora uvedené připomínky však považuji diplomovou práci za způsobilou
bhajoby.

Při obhajobě by se měl diplomant zaměřit zejména na některé shora uvedené konkrétní
připomínky.

V Praze dne 1. května 2011

doc. JUDr. Ivana Štenglová